

07. 05. 2020

Uchwała Nr
Rady Miasta Lublin

z dnia.....2020 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy położonej w granicach administracyjnych miasta Lublin

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. Z 2019 r. poz. 506, 1309, 1571, 1696, 1815) – Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:

§1

Ulicy oznaczonej lit. A-B na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę: ul. Korpusu Ochrony Pogranicza.

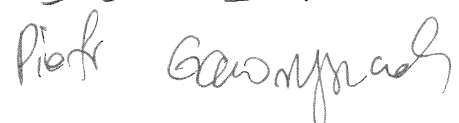
§2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym Województwa Lubelskiego.

Przewodniczący Rady Miasta Lublin

Jarosław Pakuła

Załącznik graficzny
do uchwały nr
Rady Miasta Lublin
z dnia

Stwierdzono zgodę na projekt

Uzasadnienie

Formacja wojskowa pod nazwą Korpus Ochrony Pogranicza powołana została na mocy rozkazu ministra spraw wojskowych gen. dyw. Władysława Sikorskiego z dn. 12 września 1924 r. KOP został powołany w celu ochrony polskich granic, a szczególnie zagrożonej i naruszanej permanentnie przez Sowietów granicy wschodniej. Młode państwo polskie nie było w stanie realizować swoich celów, czyli zapewnić swoim obywatelom spokoju i bezpieczeństwa w rejonach przygranicznych.

Korpus Ochrony Pogranicza stanowił integralną część Sił Zbrojnych RP, pod względem operacyjnym, organizacyjnym, personalnym i wyszkolenia podporządkowany został Ministerstwu Spraw Wojskowych. W ciągu 15 lat istnienia formacja ta odegrała niezwykle ważną rolę w systemie obronnym państwa. Głównymi celami, które realizowała było: likwidowanie zbrojnych band terrorystycznych i dywersyjnych przetrzucanych przez sowieckie służby specjalne z terenu ZSRR na terytorium II RP, zwalczanie działalności antypaństwowej prowadzonej przez przedstawicieli mniejszości narodowych inspirowanych z zewnątrz, likwidowanie kontrabandy, wyłapywanie osób nielegalnie przekraczających granicę oraz współdziałanie z innymi organami sił zbrojnych i porządkowych w zakresie obrony i bezpieczeństwa państwa.

Szczególnie chwalebnie zapisała się ta formacja we wrześniu 1939 roku. Na kilka tygodni przed spodziewanym uderzeniem Niemców część sił KOP została przetrzucana z granicy wschodniej między innymi do Twierdzy Osowiec na granicę północną z Prusami Wschodnimi. Po przerwaniu frontu w okolicach Wizny na odcinku, gdzie bohatersko dowodził Kpt. Raginis, siły KOP zostały wycofane i z powrotem przetrzucane na granicę wschodnią, gdzie 17 września podjęły nierówną walkę ze zdrazieckim najeźdźcą sowieckim. Część żołnierzy formacji KOP (ok. 4000) brała udział w bitwie pod Szackiem i Wytycznem. Ostatnią bitwę żołnierze KOP toczyli pod Kockiem razem z żołnierzami Samodzielnej Grupy Operacyjnej „Polesie”, pod dowództwem gen. Franciszka Kleeberga.

Do zaszczytnej służby w elitarniej formacji KOP, szczególnie na granicy wschodniej, wybierani byli młodzi mężczyźni z powiatu lubelskiego i janowskiego po uprzedniej weryfikacji przez policję.

Po klęsce wrześniowej wielu żołnierzy tej formacji dostało się do niewoli sowieckiej. Część z nich została zamordowana w Katyniu. Wielu z nich ewakuowało się na Węgry i do Rumunii z zamiarem kontynuowania walki. Część zasilła powstającą armię podziemną.

Podczas sowieckiej okupacji po 1944 roku żołnierze KOP byli szczególnie tropieni i prześladowani przez tzw. władzę ludową, i Urząd Bezpieczeństwa.

Dowódcami KOP byli kolejno: gen. Bryg. Henryk Odrowąż-Minkiewicz (od 1924 do 1929), płk. Stanisław Tessaro (od 1929 do 1930), gen. bryg. Jan Kruszewski (od 1930 do 1939) i gen. bryg. Wilhelm Orlik-Rückeman (od sierpnia 1939 do rozformowania we wrześniu 1939).

Nadanie nazwy ulicy Korpusu Ochrony Pogranicza jest dobrą formą upamiętnienia wszystkich żołnierzy pełniących w tej formacji służbę w ochronie i obronie ojczystych granic oraz w walce o niepodległość Narodu Polskiego.

Uchwała ta wychodzi również naprzeciw oczekiwaniom środowisk, które pielęgnują pamięć o żołnierzach KOP, czyli Stowarzyszeniu Weteranów Polskich Formacji Granicznych i Nadbużańskiemu Oddziałowi Straży Granicznej.

Stanisław Borecki

Piotr Popid

Piotr Bui
Piotr Gawryś